

[Risgaard Knudsen]

Jeg refererede til en udtalelse af ministeren for offentlige arbejder, hvori det blev præciseret, at der fra efteråret 1982 var tale om den og den praksis. Det er altså den nuværende minister, jeg har refereret.

Lad mig for god ordens skyld gøre den bemærkning, at der her i dag ikke er tale om et lovforlag, der er tale om et forslag til folketingsbeslutning.

Med baggrund i mit klare svar på hr. Bilgrav-Nielsens første spørgsmål undrer det mig noget, at SF har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg mener stadig, at bemærkningerne til forslaget om en anlægslov taler et meget, meget klart sprog, og den vejledning, man har behov for i den daglige administration, kan man få ved at læse disse klare bemærkninger til anlægslovsforslaget.

Lad mig i den sammenhæng gentage, at selv om jeg ikke er jurist, er jeg alligevel af den opfattelse, at bemærkninger til et lovforlag, bemærkninger fremsat af en minister fra denne talerstol, også har retlig betydning.

Ole Henriksen (SF):

Dette handler efterhånden mere om jura, end det handler om støjproblemer.

De bemærkninger om bane 12-30 og totallukning om natten bortset fra nødtilfælde, som er fremført i bemærkningerne til forslaget og af samtlige ordførere, der under første behandling har beskæftiget sig indgående med den problemstilling og derfor selvfølgelig også må have lagt vægt på de bemærkninger, som har været fremført, fik juridisk set retsyldighed. Det vil altså sige, at de trådte i kraft i form af, at man 1. november 1981 lukkede banen om natten.

Det er omtalt i forskellige juridiske bøger, hvad bemærkninger betyder. F.eks. skriver professor W. E. v. Eyben i »Juridisk Grundbog«, bind 3, s. 551, bl.a.:

»Selv om måske ikke alle medlemmer af folketinget har læst hver eneste udtalelse igennem, er det i hvert fald sikkert, at de ordførere, der på partiernes vegne skal tage stilling til spørgsmålet, og det folketingsudvalg, som kommer til at behandle problemerne, indgående overvejer, hvad der måtte stå i ministerens forelæggelsesbemærkninger. Ud fra disse betragtninger er det derfor realistisk at tillægge sådanne udtalelser afgørende vægt

ved fortolkningen, og herpå foreligger der da også adskillige eksempler ...«.

Totallukningen er altså ikke indført via lov om luftfart. Den er sket i kraft af en selvstændig lov, og derfor kan man selvfølgelig ikke uden lov ophæve den, ligesom de myndigelser, ministeren har efter rammeloven, altså luftfartsloven, og dermed de bekendtgørelser, som er udstedt efter § 82, ikke kan anvendes i denne forbindelse. Derfor må det være rimeligt, at man placerer det i den rigtige lov.

Hvis der er tvivl om dette, og hvis ikke SF kan få et flertal i folketinget i dette spørgsmål, forbliver sagen, som den er, indtil nogen finder ud af, at de vil gå til en domstol. Andre kyndige i forvaltningsret har præciseret, at det klart er et anliggende for domstolene at fortolke denne slags sager.

Jeg ved ikke, hvem der skal indbringe det for domstolene. Det skal muligvis være alle de støjplagede beboere, som man åbenbart ikke rigtig tænker på, mens man mere tager hensyn til, at luftfartsselskaber og passagerer har visse ulemper ved, at man ikke kan benytte bane 12-30.

Jeg kan spørge ministeren direkte – hvis han har tid – hvordan man egentlig anlægger sag ved en domstol i denne forbindelse. Jeg kunne stille et andet spørgsmål: er det muligt, at vi kan få et uafhængigt responsum – altså uafhængigt af justitsministeriets lovkontor – som kan belyse, om disse bemærkninger har retsyldighed eller ikke har retsyldighed, og som kan belyse, om miljøministeriet og ministeriet for offentlige arbejder kan sætte dem ud af kraft pr. aftale de to ministerier imellem? Det er det, jeg mener at det handler om.

Selvfølgelig vil vi være med til at belyse sagen i udvalget. Jeg tror ærligt talt ikke, at samtlige ordførere er så meget hjemme i de spørgsmål og svar, der har været under almindelig del i udvalget, og måske heller ikke er klar over, at det var noget, der ville udvikle sig til et forslag.

Skal man følge justitsministeriets lovkontor, må dette indebære, at man siger: ja men er bemærkningerne kommet i en forkert lov, må de rigtignok føres over i den rigtige lov, altså lov om luftfart.

Jeg kan takke ordførerne for en noget blandet modtagelse. Jeg kan have den forhåbning, at det kommende udvalgsarbejde